

Тогава по-младият братъ се приближилъ до по-стария, протегналъ му дъсница и казалъ :

— Е, братко, разбра ли, за кого е кукала тогава онази кукувица ?

— Разбрахъ, разбрахъ, братко, но много късно.

Владимиръ Русалиевъ

УМНА НЕВЪСТА

Единъ богатъ селянинъ решилъ да ожени сина си. Събралъ роднини, приятели, познати и ги разпратилъ по всички страни да дирятъ невѣста. Поръчалъ имъ да намѣрятъ мома: хубава, умна, добра и чистница. Тръгнали тѣ, кой на кждето му видятъ очитѣ. Питали, разпитвали, но не могли да намѣрятъ такава мома. Ако е хубава, не е чистница; ако е умна, не е хубава; ако е добра, не е умна.

Върнали се.

— Е, — запиталъ ги богаташътъ — и вие ли обикаляхте напраздно?

— Кажи-речи.

И разправили му тѣ, че накрая на едно далечно село намѣрили една мома. Заварили я, когато си миела главата. Щомъ усѣтила стѣпките имъ, тя повдигнала очи и понечила да се скрие. Но тѣ я задържали и дълго не могли да се нагледатъ на хубостта ѝ. Не могли да се нарадватъ и на чистия дворъ. Макаръ и разграденъ, той лъщѣлъ отъ чистота. А варосанитѣ стени на кѣщицата свѣтѣли тѣй, че чакъ слънцето се оглеждало въ тѣхъ. Момата набърже изцедила коситѣ си, завила главата си съ кърпа и предложила на женихаритѣ да седнатъ. После извадила бѣли погачи и ги нагостила.